

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illustrium Virorum Poemata

Amstelodami, 1672

Ad Hieronymum Aleandrum. De morte Aldinae catellae festivissimae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11215

Perque ora circùm jam volare nobilem ?
 Sirenas ane condidisse carmina
 Divina, mundi temperantes astricos
 Choros, & imis, munere infueto Deûni,
 Audita terris ? ane Pîndi in vertice
 JUVENTÆ honore Phœbus æterno nitens,
 Inter Camœnas ore meditatus sacro
 Hæc ipsa fudit ? sive in Elyfia pii
 Convalle, gentis aureæ priscum genus,
 Dedere vates dicta præclara, aurea, &
 Desueta primùm, jamque turpi inertia
 Deleta, nostro reddidere tempori ?
 Mirare, Lector, quicquid est, ac fuspice ;
 Mentisque magnæ dum legis vestigia,
 Latens adora numen (haud vana auguro,
 Humana si secundus aspicit Deus)
 Aperto adoraturus olim in lumine.

A D

H I E R O N Y M U M
A L E A N D R U M.

De morte Aldina catella festivissima.

ERgo illa dulcis, illa multùm amabilis,
 Illa albula, illa delicata, illa innocens
 Catella vixit ? & tulere numina,
 Tua Aleander interire gaudia ?
 Nec ulla castis invocata versibus
 Lucina præfens (heu nefas!) laboribus
 Periclitantis affuit puerperæ ?
 Nec ipsa, dudum cujus ignem acceperat

Sub

Subblandientis acta vi Cupidinis,
 Injuriosa fata Cypris reppulit?
 Sed nos querelis quid fatigamus Deos?
 Summum Deorum facta crimen conqueri.
 Olim (& quis hoc non credat?) alma cœlitum
 Venus voluptas, alma pulcritudinis
 Dea, ut puellis usquequaque blandula
 Catella sivevit assidere bellulis,
 Habere & ipsa concupivit candidam,
 Quicum jocosa lusitet, caniculam.
 Nulla at peractis procreata sæculis
 Amore digna cœlitum canicula est.
 Modo ista amori destinata Cypridis
 ALDINA venit bella in auras luminis.
 Vifam sibi hanc repente Diva furripit,
 Qua nulla posthac pulcior videbitur.
 Ergo, Aleander, jam dolere desine.
 Ne tu occidisse crede quam desideras,
 Fallacis umbram dum vides imaginis.
 Sed gaude, & ultrò gratus offer muneri
 Divæ, lepores quæ tibi dedit suos:
 Quæ nunc magis magisque amica permanet
 Tibi, venustatemque, & omnem cœlitum
 Pro munere isto comparavit gratiam.

A D E U M D E M,

De lacrymis Deorum edifferentem.

FLerent dolentes fata si quando aspera,
 Guttis per ora lucidis manantibus
 Serena Divûm lacrymasse lumina
 Prisci Poëtæ tradidere temporis.

B 2

Ve-